

2016 m. lapkričio 14 d. Administrativen sad Varna (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nikolay Kantarev/Balgarska narodna banka

(Byla C-571/16)

(2017/C 038/12)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Varna

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Nikolay Kantarev

Atsakovas: Balgarska narodna banka

Prejudiciniai klausimai

1. Ar ESS 4 straipsnio 3 dalis ir lygiavertiškumo bei veiksmingumo principai aiškintini taip, kad nesant nacionalinės tvarkos jais remiantis galima nustatyti kompetentingą teismą ir procedūras, susijusias su ieškiniiais dėl žalos atlyginimo dėl Sąjungos teisės pažeidimo, pagal instituciją, kuri padarė pažeidimą, ir pagal veikimo ir (arba) neveikimo, dėl kurio buvo padarytas pažeidimas, pobūdį, jei tų kriterijų taikymas lemia tai, kad ieškiniai nagrinėjami skirtinguose (bendrosios kompetencijos ir administraciniuose) teismuose, pagal įvairią procesinę tvarką (Civilinio proceso kodeksą (*Grazhdansko-protsesualen kodeks*, toliau – GPK) ir Administracinio proceso kodeksą (*Administrativnoprotsesualen kodeks*, toliau – APK)), kuria reikalaujama mokėti įvairius mokesčius, proporcingus ir fiksuotus, ir įrodinėti įvairias sąlygas, įskaitant kaltę?
2. Ar ESS 4 straipsnio 3 dalis ir Teisingumo Teismo *Frankovich* byloje nustatyti reikalavimai aiškintini taip, kad jie prieštarauja tam, kad ieškiniai dėl žalos atlyginimo dėl Sąjungos teisės pažeidimo [galėtų būti] nagrinėjami pagal procedūrą, nustatytą, pvz., Įstatymo dėl prievolių ir sutarčių (*Zakon za zadalzheniata i dogovorite*) 45 ir 49 straipsniuose, pagal kurią reikalaujama mokėti proporcinį mokestį ir įrodinėti kaltę, ir pagal procedūrą, nustatytą, pvz., Įstatymo dėl valstybės ir savivaldybių atsakomybės už žalą (*Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi*) 1 straipsnyje, pagal kurią numatoma objektyvi atsakomybė ir specialios taisyklės, kurios turi padėti kreiptis į teismą, tačiau kuri taikytina tik žalai, kuri atsiranda dėl panaikintų neteisėtų teisės aktų ir neteisėtų administracijos veiksmų ir (arba) neveikimo, ir neapima Sąjungos teisės pažeidimų, kuriuos padarė kitos valstybės institucijos, darydamos pagal atitinkamą procedūrą nepanaikintus teisinius veiksmus ir (arba) neveikdamos?
3. Ar Direktyvos 94/19⁽¹⁾ 1 straipsnio 3 punkto i papunktis ir 10 straipsnio 1 dalis aiškintini taip, kad jais leidžiama taikyti teisėkūros metodą, pasirinktą, pvz., Įstatymo dėl kredito įstaigų (*Zakon za kreditnite institutsii*, toliau – ZKI) 36 straipsnio 3 dalyje ir Įstatymo dėl bankų indėlių draudimo (*Zakon za garantirane na vlogovete v bankite*, toliau – ZGVB) 23 straipsnio 5 dalyje, pagal kurią „sąlyga, kad dėl su jos finansine padėtimi tiesiogiai susijusių priežasčių tam tikra kredito įstaiga tuo metu negali grąžinti indėlio ir atsižvelgiant į jos padėtį neturi galimybių tai padaryti artimiausiu metu“ reiškia, kad įstaiga yra nemoki ir jai turi būti panaikintas veiklos leidimas bei indėlių draudimo sistema pradės veikti nuo banko licencijos panaikinimo momento?
4. Ar Direktyvos 94/19 1 straipsnio 3 punktas aiškintinas taip, kad norint pripažinti indėlį „negrąžinamu“ šį faktą turi aiškiai nustatyti „atitinkamos kompetentingos institucijos“ po atlikto vertinimo pagal šios nuostatos i papunktį, o gal pagal jį leidžiama, kad nacionalinėje teisėje esant spragai „atitinkamos kompetentingos institucijos“ vertinimas ir valia galėtų būti nustatyti išaiškinant kitus šios institucijos teisės aktus – nagrinėjamu atveju, pavyzdžiui, 2014 m. birželio 20 d. BNB valdytojų tarybos sprendimą Nr. 73, pagal kurį „KTB“ AD buvo taikoma speciali priežiūra, arba preziumuojami remiantis tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis?

5. Ar tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis, kai 2014 m. birželio 20 d. BNB valdytojų tarybos sprendimu Nr. 73 buvo sustabdyti visi mokėjimai ir sandoriai, o indėlininkai nuo 2014 m. birželio 20 d. iki 2014 m. lapkričio 6 d. negalėjo nei teikti mokėjimo paraiškų, nei pasinaudoti savo indėliais, darytina prielaida, kad visi garantuoti neterminuoti indėliai (kuriais galima disponuoti iš anksto neišpėjus ir kurie pareikalavus iškart išmokami), pagal Direktyvos 94/19 1 straipsnio 3 punkto i papunktį tapo negrąžinami, o gal remiantis sąlyga, kad „pasibaigė indėlio terminas ir kredito įstaiga turi indėlį išmokėti, bet dar neišmokėjo“, reikėjo, kad indėlininkai reikalautų iš kredito įstaigos (teikdami prašymą, reikalavimą) išmokėti indėlius ir jų reikalavimas būtų nepatenkintas?
6. Ar Direktyvos 94/19 1 straipsnio 3 punkto i papunktis, 10 straipsnio 1 dalis ir Direktyvos 2009/14 ⁽²⁾ 8 konstatuojamoji dalis aiškintini taip, kad „atitinkamos kompetentingos institucijos“ diskrecija atliekant vertinimą pagal 1 straipsnio 3 punkto i papunktį yra apribojama terminu pagal i papunkčio antrą sakinį, o gal, siekiant užtikrinti specialią priežiūrą, kaip apibrėžta ZKI 115 straipsnyje, leidžiama, kad indėliai būtų negrąžinami ilgiau negu numatyta direktyvoje?
7. Ar Direktyvos 94/19 1 straipsnio 3 punkto i papunktis ir 10 straipsnio 1 dalis veikia tiesiogiai ir indėlių turėtojams banke, kuris dalyvauja indėlių garantijų sistemoje, suteikiama ne tik teisė gauti kompensaciją pagal tą sistemą iki sumos, nurodytos Direktyvos 94/19 7 straipsnio 1 dalyje, bet ir papildomai suteikiama teisė patraukti valstybę atsakomybėn už Sąjungos teisės pažeidimą, pareiškiant ieškinį dėl žalos, atsiradusios per vėlavimą išmokėjus garantuotą indėlį, atlyginimo institucijai, įpareigotai nustatyti faktą, kad indėliai negrąžinami, jei sprendimas pagal 1 straipsnio 3 punkto i papunktį buvo priimtas praėjus direktyvoje nustatytam penkių dienų terminui ir šis pavėlavimas atsirado taikant reorganizavimo priemonę, kuri turėjo apsaugoti banką nuo nemokumo ir buvo nustatyta šios institucijos, o gal jais leidžiama tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis taikyti nacionalinės teisės normą, pvz., ZKI 79 straipsnio 8 dalį, pagal kurią BNB, jo organai ir jo įgalioti asmenys yra atsakingi už jiems vykdant priežiūrą atsiradusią žalą tik tuomet, jei jie jos siekė tyčia?
8. Ar Sąjungos teisės pažeidimas, kurio esmė yra ta, kad „atitinkama kompetentinga institucija“ nepriėmė sprendimo pagal Direktyvos 94/19 1 straipsnio 3 punkto i papunktį, laikytinas „pakankamai rimtu pažeidimu“, dėl kurio valstybę narę galima patraukti atsakomybėn už žalą pareiškiant ieškinį priežiūros institucijai, kokiomis aplinkybėmis taip atsitinka ir ar tokiomis aplinkybėmis reikšmingos šios sąlygos: a) banko indėlių garantijų fondas (*Fond za garantirane na vlogovete v bankite*) neturėjo pakankamai lėšų, kad būtų išmokėti visi apdraustieji indėliai; b) tuo laikotarpiu, kuriuo buvo sustabdyti mokėjimai, kredito įstaigai buvo taikoma speciali priežiūra siekiant apsaugoti nuo nemokumo; c) ieškovo indėlis buvo išmokėtas po to, kai BNB nustatė, kad reorganizavimo priemonė nepasiteisino; [d)] ieškovo indėlis buvo išmokėtas kartu su pajamomis iš palūkanų, apskaičiuotų laikotarpiui nuo 2014 m. birželio 20 d. iki 2014 m. lapkričio 6 d. (imtinai)?

⁽¹⁾ 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 135, 1994, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 252).

⁽²⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL L 67, 2009, p. 3).

2016 m. lapkričio 17 d. Cour d'appel de Versailles (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA

(Byla C-583/16)

(2017/C 038/13)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Versailles

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Kita apeliacinio proceso šalis: Enedis, SA